

Olimpiešu ekskursija

Pēc nedēļu ilgām lietavām piektdienas rīts uzausa skaidrs un saulains. Un kā gan citādi – Garkalnes skolas vecāko klašu olimpieši taču bija pelnījuši jauku dienu, lai ar Garkalnes novada Domes finansiālu atbalstu dotos ekskursijā.

Pirmā mūsu pietura bija kinopilsētiņa Cinevilla, kas radīta 2004. gadā, veidojot visiem labi zināmo filmu „Rīgas sargi”. Mēs izstaigājām lielpilsētas un mazpilsētas daļas, atsaucām atmiņā filmas fragmentus un izmēģinājām dažādu transporta līdzekļu tehniskās iespējas. Bruņutransportieris, kuģīši, mašīnas izsauca neviltotu interesi ne tikai zēnos, bet arī meitenēs. Apskatījām vēsturisko tiltu fragmentus un pagozējāmies foto salonā.

Ievēribas cienīgs apskates objekts bija arī lielā 140 tonnas smagā lokomotīve, kuru, sākotnēji bijis, paredzēts sagriezt un pārkausēt, taču ar VAS „Latvijas Dzelzceļš” gādību tā nonāca kinopilsētā. Tepat arī izstaigājām peronu, kurš tika uzbūvēts, lai uzņemtu filmā „Sapņu komanda” redzēto leģendāro basketbolistu atgriešanos mājās.

Cinevillas brīvdabas dekorāciju komplekss, kas tika radīts filmas „Rūdolfas mantojums” uzņemšanai, uzbūra īstas lauku sētas atmosfēru ar ziedošām ābelēm, bišu sanoņu un siena smaržu. Te arī sajūtām, ka pavasaris ir pilnbriedā un vasaras saulgrieži arī nav tālu. Tā kā mūsu vidū bija arī puīši, kas filmējušies kinolentes „Dvēseļu putenis” reklāmā, tad viņiem bija arī savs viedoklis par visu redzēto.

Pēc pastaigas pa Cinevillu devāmies tālāk uz Sabili. Pavērojuši Abavas senlejas ainas, apstājāmies „Zviedru cepurē” - vecākajā un ātrākajā rodeļu trasē Latvijā. Tur 307 metrus garo nobraucienu ar 5 virāžām ir iespējams veikt, sasniedzot ātrumu līdz pat 40 km stundā. Protams, ka nobraucieni un ātrums raisīja pozitīvas emocijas ikvienam, un dažs labs atgriezās biļešu kasē vairākas „pēdējās” reizes.

Paēduši garšīgas pusdienas, devāmies tālāk uz Riežupes alām. Tur mūs sagaidīja gide un sākumā sniedza nelielu instruktāžu, kā uzvesties alās. Pie ieejas alās saņemām svecītes, un mūsu ceļojums 8-11m zem zemes varēja sākties. Sākumā jau bija tīri neomulīgi, sevišķi vēl tad, kad gide pastāstīja, ka šo alu esot iecienījušas tādas radības kā sikspārņi. Bet, klausoties interesantajā stāstījumā un pildot uzdevumus, laiks paskrēja ļoti ātri, un lielākā daļa bija gatava vēl kādu laiku klīst pa alu labirintiem.

Pēc alu apmeklējuma nonācām sava maršruta galapunktā – Kuldīgā. Gides pavadībā izstaigājām vecpilsētu, parku un noklausījāmies leģendu par Ventas rumbas rašanos. Un tad jau – vakars klāt. Ar direktora L.Bruģa gādību mums bija sagādātas jaukas naktsmājas – viesu nams pašā Ventas rumbas krastā. Tā bija lieliska iespēja vērot Eiropā garāko ūdenskritumu, kurā, kā par lielu brīnumu, joprojām lēkāja vimbas. Vietējie teica, kā tās esot galīgi sajukušas, jo nevienu gadu tik ilgi nelēkājis.

Zēni vakariņām uzcepa desiņas, un visi kopīgi ieturējām maltīti pašā Ventas rumbas malā. Aktīvākie vēlāk devās uz skulptūru pļavu spēlēt bumbu, apcerīgākie raudzījās Ventas rumbas ūdeņu šalkoņā, bet nogurušākie atpūtās.

Vēlā vakara stundā vēlreiz devāmies pastaigā pa pilsētu, jo Kuldīgā piektdienu vakaros parkā notiek brīvdabas kino izrādes. Mazliet pavērojuši filmu un secinājuši, ka tā nav mūsu gaumē, devāmies uz Rātslaukumu. Tur nesen atklātās krāsainās strūklakas izrādījās viens no interesantākajiem apskates objektiem naktī.

Otrā rītā, izmetuši vēl vienu loku pa pilsētu, devāmies mājup. Pa ceļam iebraucām Rideļu dzirnavās, kur kungs cienījamais gados mums izstāstīja un parādīja dzirnavu darbības principus. Dāvim Liepiņam ļoti labi izdevās asistēt melderim, un viņš pat piesolīja ņemt Dāvi amata apmācībā. Mēs gan viņu neatstājām, jo teicām, ka Dāvim vēl jānoliek 9. klases eksāmeni.

Paēduši pankūkas, izšūpojušies un izstaigājuši koka labirintu, kāpām autobusā, lai dotos uz māju pusi. Saule atkal spēlēja ar mums paslēpes, toties lietus arvien pieņēmas spēkā. Tam pat izdevās sabojāt mūsu atpūtu pie jūras.

Mazliet samirkuši, bet apmierināti atgriezāmies mājās. Liels paldies visiem ekskursijas dalībniekiem par pozitīvismu, jo visos apskates objektos mēs saņēmām komplimentus par atsaucību un ieinteresētību. Citādi jau nevarēja būt, jo šie taču ir olimpieši!

Paldies skolas direktoram L.Bruģim par gādību, Garkalnes novada Domei par finansiālu atbalstu, šoferītim Jānim par jauko izvizināšanu un bērniem – par atsaucību! Tā bija lieliska dāvana aktīvākajiem skolēniem mācību gada noslēgumā!

Skolotāja Daina Grudule